

“This Is My Gospel”—“This Is My Church”

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

“Bu Benim Sevindirici Haberim”—“Bu Benim Kilisem”

Yaşlı Dale G. Renlund
Oniki Havariler Kurulu

October 2024 general conference

This is the Savior’s gospel, and this is His Church (see 3 Nephi 27:21; Mosiah 26:22; 27:13). The combination of the two is powerful and transformative.

For centuries, black powder was the most powerful explosive available. It could launch cannon balls, but it wasn’t effective for most mining and road construction projects. It was just too weak to shatter rock.

In 1846 an Italian chemist named Ascanio Sobrero synthesized a new explosive, nitroglycerin. This oily fluid was at least a thousand times more powerful than black powder. It could easily shatter rock. Unfortunately, nitroglycerin was unstable. If you dropped it from a small height, it’d blow up. If it got too hot, it’d blow up. If it got too cold, it’d blow up. Even placed in a cool, dark room and left alone, it’d eventually blow up. Most countries banned its transportation, and many banned its manufacture.

In 1860 a Swedish scientist named Alfred Nobel began trying to stabilize nitroglycerin. After seven years of experimentation, he achieved his goal by absorbing nitroglycerin into a nearly worthless substance known as diatomaceous earth, or kieselguhr. Kieselguhr is a porous rock that can be crumbled into a fine powder. When mixed with nitroglycerin, kieselguhr absorbs the nitroglycerin, and the resultant paste can be shaped into “sticks.” In this form, nitroglycerin was much more stable. It could be safely stored, transported, and used with undiminished explosive power. Nobel named the combination of nitroglycerin and kieselguhr “dynamite.”

Dynamite changed the world. It also made Nobel wealthy. Without a stabilizer, nitroglyc-

Bu sevindirici haber, Kurtarıcı’nın sevindirici haberidir ve burası O’nun Kilisesi’dir (bkz. 3. Nefi 27:21; Mosiya 26:22; 27:13). İkinin birleşimi güçlü ve dönüştürücüdür.

Yüzyıllar boyunca kara barut var olan en güçlü patlayıcıydı. Top gülleri fırlatabiliyordu, fakat çoğu madencilik ve yol inşaatı projesinde etkili değildi. Kayaları parçalayamayacak kadar zayıftı.

1846 yılında Ascanio Sobrero isimli bir İtalyan kimyager, yeni bir patlayıcı olan nitrogliserini sentezledi. Bu yağlı sıvı, kara baruttan en az bin kat daha güçlüydü. Kayayı kolaylıkla parçalayabiliyordu. Maalesef, nitrogliserin stabil değildi. Eğer küçük bir yükseklikten düşürürseniz, patlayabilirdi. Eğer çok ısınır, patlayabilirdi. Eğer çok soğursa, patlayabilirdi. Serin ve karanlık bir odaya konulup kendi haline bırakılsa bile eninde sonunda patlayabilirdi. Birçok ülke taşınmasını yasakladı ve birçok ülke de üretimini yasakladı.

1860 yılında Alfred Nobel adında İsveçli bir bilim adamı nitrogliserini stabilize hale getirmek için çalışmalara başladı. Yedi yıl süren deneylerden sonra, nitrogliserini diatomlu toprak ya da kizelgur olarak bilinen neredeyse kıymetsiz bir maddeye absorbe ettirerek amacına ulaştı. Kizelgur, ince toz haline getirilebilen gözenekli bir kayadır. Nitrogliserin ile karıştırıldığında, kizelgur nitrogliserini emer ve ortaya çıkan macun “çubuk” şekline getirilebilir. Bu haliyle nitrogliserin çok daha stabildi. Güvenli bir şekilde depolanabilir, taşınabilir ve patlayıcı gücü azalmadan kullanılabilirdi. Nobel, nitrogliserin ve kizelgur kombinasyonuna “dinamit” adını verdi.

Dinamit dünyayı değiştirdi. Aynı zamanda Nobel’i de zengin etti. Ascanio Sobrero’nun da

erin was just too hazardous to be commercially valuable, as Ascanio Sobrero found out. By itself, as I mentioned, kieselguhr was of little value. But the combination of the two components made dynamite transformative and precious.

In a similar way, the combination of the gospel of Jesus Christ and The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints provides powerful and transformative benefits for us. The gospel is perfect, but a divinely commissioned church is required to preach it, maintain its purity, and administer its sacred ordinances with the Savior's power and authority.

Consider the combination of the Savior's gospel and His Church as established by the Book of Mormon prophet Alma. The Church was responsible for preaching "nothing save it were repentance and faith on the Lord, who [would redeem] his people." Using God's authority, the Church was responsible for administering the ordinance of baptism "in the name of the Lord, as a witness [of entering] into a covenant with him [to] serve him and keep his commandments." The people who were baptized took on themselves the name of Jesus Christ, joined His Church, and were promised great power through an outpouring of the Spirit.

People flocked to the Waters of Mormon to hear Alma preach the gospel. Though they revered those waters and the surrounding forests, the Lord's Church was not a location or a building, nor is it today. The Church is simply ordinary people, disciples of Jesus Christ, gathered and organized into a divinely appointed structure that helps the Lord accomplish His purposes. The Church is the instrument through which we learn the central role of Jesus Christ in Heavenly Father's plan. The Church offers the authoritative way for individuals to participate in ordinances and make lasting covenants with God. Keeping those covenants draws us closer to God, gives us access to His power, and transforms us into who He intends us to become.

Just as dynamite without nitroglycerin is unremarkable, the Savior's Church is special only if it is built on His gospel. Without the Savior's gospel and the authority to administer the ordinances thereof, the Church isn't exceptional.

Without the stabilizing effect of kieselguhr,

fark ettiği gibi, bir stabilizatör olmadan nitrogliserin ticari açıdan değerli olamayacak kadar çok tehlikeliydi. Daha önce de belirttiğim gibi, kizelgur'un tek başına çok az bir değere sahipti. Fakat iki bileşenin bir araya gelmesi, dinamiti dönüştürücü ve değerli kılıyordu.

Benzer bir şekilde, İsa Mesih'in sevindirici haberiyle İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'nin birleşimi bizim için güçlü ve dönüştürücü faydalar sağlamaktadır. Sevindirici haber mükemmeldir, fakat onu vaaz etmek, saflığını korumak ve kutsal törenlerini Kurtarıcı'nın gücü ve yetkisiyle uygulamak için ilahi olarak görevlendirilmiş bir kiliseye ihtiyaç vardır.

Kurtarıcı'nın sevindirici haberi ile Mormon Kitabı peygamberi Alma tarafından kurulan Kurtarıcı'nın Kilisesi'nin birleşimini düşünün. Kilise, "tövbe ve halkını fide ile [kurtaracak] olan Rab'be imanının dışında hiçbir şey" vaaz etmemekten sorumluydu. Kilise, Tanrı'nın yetkisini kullanarak, "Rab'be hizmet [etmeye] ve O'nun emirlerini [tutmaya] dair O'nunla bir antlaşmaya [girmenin] kanıtı olarak O'nun adıyla" vaftiz kutsal törenini uygulamakla sorumluydu. Vaftiz olan insanlar İsa Mesih'in adını üzerlerine aldılar, O'nun Kilisesi'ne katıldılar ve onlara Ruh'un üzerlerine dökülmesiyle büyük bir güç vaat edildi.

İnsanlar, Alma'nın sevindirici haberi vaaz etmesini dinlemek için Mormon Suları'na akın etti. Bu sulara ve çevresindeki ormanlara saygı gösterecekler de, Rab'in Kilisesi bir yer ya da bir bina değildi, bugün de öyle değildir. Kilise, İsa Mesih'in öğrencileri olan sıradan insanların başıta, Rab'in amaçlarını gerçekleştirmesine yardımcı olmak üzere ilahi olarak tayin edilmiş bir yapı içinde bir araya toplanıp organize olmasıdır. Kilise, Cennetteki Baba'nın planında İsa Mesih'in merkezi rolünü öğrenmemizi sağlayan bir araçtır. Kilise, bireylerin kutsal törenlere katılmaları ve Tanrı ile kalıcı antlaşmalar yapmaları için yetkili bir yol sunar. Bu antlaşmaları yerine getirmek bizi Tanrı'ya yaklaştırır, O'nun gücüne erişmemizi sağlar ve bizi O'nun olmamızı istediği kişiye dönüştürür.

Nitrogliserinsiz dinamitin sıradan olması gibi, Kurtarıcı'nın Kilisesi de ancak O'nun sevindirici haberi üzerine inşa edilirse özeldir. Kurtarıcı'nın sevindirici haberi ve bunun kutsal törenlerini uygulama yetkisi olmadan, Kilise istisnai değildir.

Kizelgur'un dengeleyici etkisi olmadan, nit-

nitroglycerin had limited value as an explosive. As history has shown, without the Lord's Church, humanity's understanding of His gospel was likewise unstable—prone to doctrinal drift and subject to the influence of different religions, cultures, and philosophies. An amalgamation of those influences has been manifested in every dispensation leading up to this last one. Though the gospel was initially revealed in its purity, the interpretation and application of that gospel gradually took on a form of godliness that lacked power because the divinely authorized framework was absent.

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints enables access to God's power because it is authorized by Him both to teach the doctrine of Christ and to offer the gospel's saving and exalting ordinances. The Savior yearns to forgive our sins, help us access His power, and transform us. He suffered for our sins and longs to pardon us from the punishment that we otherwise would deserve. He wants us to become holy and be perfected in Him.

Jesus Christ has the power to do this. He didn't simply sympathize with our imperfection and lament our eternal condemnation in consequence of sin. No, He went beyond that, infinitely beyond that, and restored His Church to enable access to His power.

The core of the gospel that the Church teaches is that Jesus Christ bore "our griefs, and carried our sorrows." He had "laid on him the iniquity of us all." He "endured the cross," broke "the bands of death," "ascended into heaven, and ... sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy." The Savior did all this because He loves His Father and He loves us. He has already paid the infinite price so He can "[claim] all those who have faith in him [and advocate]" for them—for us. Jesus Christ wants nothing more than for us to repent and come unto Him so that He can justify and sanctify us. In this desire, He is relentless and unwavering.

The access to God's covenantal power and His covenantal love is through His Church. The combination of the Savior's gospel and His Church transforms our lives. It transformed my maternal grandparents. My grandfather Oskar Andersson worked in a shipyard on Högmarsö, an island in the Stockholm archipelago. His wife,

rogliserinin sınırlı bir patlayıcı özelliği vardı. Tarihin de gösterdiği gibi, Rab'in Kilisesi olmadan, insanlığın O'nun sevindirici haberi hakkındaki anlayışı da aynı şekilde dengede değildi, öğretisel sapmaya eğilimliydi ve farklı dinlerin, kültürlerin ve felsefelerin etkisine maruz kalıyordu. Bu etkilerin bir birleşimi, bu sonuncusuna kadar gelen her düzenleme döneminde kendini göstermiştir. Her ne kadar sevindirici haber başlangıçta saflığıyla vahiy edilmiş olsa da, sevindirici haberin yorumlanması ve uygulanması zamanla, ilahi olarak yetkilendirilmiş bir çerçevenin mevcut olmaması nedeniyle yavaş yavaş güçten yoksun bir Tanrı'ya bağlılık biçimine bürünmüştür.

İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi, Tanrı'nın gücüne erişim sağlar çünkü O'nun tarafından hem Mesih'in öğretisini öğretmek hem de sevindirici haberin kurtarıcı ve yüceltici kutsal törenlerini sunmakla yetkilendirilmiştir. Kurtarıcı günahlarımızı bağışlamayı, Kendi gücüne erişmemize yardım etmeyi ve bizi değiştirmeyi arzular. O, günahlarımız için acı çekti ve normal şartlarda hak edeceğimiz cezadan bizi affetmeyi arzular. Kutsal olmamız ve O'nda kusursuzlaşmamızı ister.

İsa Mesih bunu yapabilecek güce sahiptir. O sadece zayıflıklarımıza üzülmede günahın sonucu olarak ebedi mahkumiyetimiz için yas tutmadı. Hayır, O bunun ötesine gitti, sonsuz derecede ötesine geçti ve Kendi gücüne erişilebilmesini mümkün kılmak için Kilisesi'ni iade etti.

Kilise'nin öğrettiği sevindirici haberin özü, İsa Mesih'in "acılarımızı [taşıdığı] ve dertlerimizi [yüklediği]"dir. Rab, "hepimizin cezasını O'na [yükledi]." O, "çarmıhta ölüme katlandı", "ölümün bağlarını kopardı", "Baba'dan insan çocuklarının üzerindeki merhamet hakkını istemek için göğe çıkıp Tanrı'nın sağına oturdu." Kurtarıcı bütün bunları, Babası'nı ve bizi sevdiği için yaptı. O, sonsuz bedeli çoktan ödedi, bu yüzden O, "kendisine inananların hepsine" sahip çıkabilir ve onları, yani bizi savunabilir. İsa Mesih'in tek istediği, tövbe etmemiz ve kendisine gelmemizdir, böylece bizi aklayabilir ve kutsallaştırabilir. O, bu arzusunda kararlı ve tutarlıdır.

Tanrı'nın antlaşmaya dayalı gücüne ve antlaşmaya dayalı sevgisine erişim, O'nun Kilisesi aracılığıyla olur. Kurtarıcı'nın sevindirici haberi ve Kilisesi'nin birleşimi hayatlarımızı değiştirir. Sevindirici haber anne tarafından olan büyükanne ve büyükbabamı değiştirdi. Büyükbabam Oskar Andersson, Stockholm takımadalarındaki

Albertina, and their children lived on the Swedish mainland. Once every two weeks, on Saturday, Oskar rowed his boat home for the weekend before returning to Högmarsö on Sunday evening. One day, while on Högmarsö, he heard two American missionaries preach the restored gospel of Jesus Christ. Oskar felt that what he heard was pure truth, and he was filled with unspeakable joy.

The next time he returned home, Oskar excitedly told Albertina all about the missionaries. He explained that he believed what they taught. He asked her to read the pamphlets they had given him, and he told her that he didn't think that any of their future children should be baptized as infants. Albertina was furious and threw the pamphlets on the rubbish heap. Not much was said between them before Oskar returned to work on Sunday evening.

As soon as he was gone, Albertina retrieved those pamphlets. She carefully compared their doctrine with the teachings in her well-worn Bible. She was astonished to feel that what she read was true. The next time Oskar returned home, he received a warm welcome, as did the copy of the Book of Mormon he brought with him. Albertina eagerly read, again comparing the doctrine to that in her Bible. Like Oskar, she recognized pure truth and was filled with unspeakable joy.

Oskar, Albertina, and their children moved to Högmarsö to be close to the few Church members there. A week after Oskar and Albertina were baptized in 1916, Oskar was called to be the group leader on Högmarsö. Like many converts, Oskar and Albertina faced criticism because of their new faith. Local farmers refused to sell them milk, so Oskar rowed across the fjord every day to purchase milk from a more tolerant farmer.

Yet during the ensuing years, Church membership on Högmarsö increased, in part because of Albertina's powerful testimony and burning missionary zeal. When the group became a branch, Oskar was called as the branch president.

Members of that Högmarsö branch revered that island. This was their Waters of Mormon. This was where they came to a knowledge of their Redeemer.

Over the years, as they kept their baptismal covenant, Oskar and Albertina were transformed by the power of Jesus Christ. They longed to

bir ada olan Högmarsö'de bir tersanede çalışıyordu. Eşi Albertina ve çocukları İsveç anakarasında yaşıyordu. Oskar her iki haftada bir cumartesi günü teknesiyle kürek çekerek hafta sonu için evine gelir ve pazar akşamı Högmarsö'ye dönerdi. Bir gün Högmarsö'deyken iki Amerikalı görevlinin İsa Mesih'in iade edilmiş sevindirici haberini vaaz ettiklerini duydu. Oskar duyduklarının saf hakikat olduğunu hissetti ve tarifsiz bir sevinçle doldu.

Oskar bir sonraki sefer eve döndüğünde, heyecanla Albertina'ya görevlilerle ilgili her şeyi anlattı. Onların öğrettiklerine inandığını açıkladı. Kendisine verilen broşürleri okumasını istedi ve ileride doğacak çocuklarından hiçbirinin bekken vaftiz olmaması gerektiğini düşündüğünü söyledi. Albertina öfkeleni ve broşürleri çöp tenekesine attı. Oskar pazar akşamı işe dönene kadar ikisi arasında pek bir şey konuşulmadı.

Oskar gider gitmez, Albertina broşürleri çöpten çıkardı. Broşürlerdeki doktrinleri, yıpranmış Kutsal Kitabı'ndaki öğretilerle dikkatlice karşılaştırdı. Okuduklarının gerçek olduğunu hissedince şaşırıldı. Oskar bir sonraki sefer eve döndüğünde, yanında getirdiği Mormon Kitabı'nın kopyasıyla birlikte sıcak bir şekilde karşılandı. Albertina hevesle okudu ve öğretileri yine Kutsal Kitap'takilerle karşılaştırdı. Tıpkı Oskar gibi, o da saf hakikati fark etti ve tarifsiz bir sevinçle doldu.

Oskar, Albertina ve çocukları, az sayıdaki Kilise üyesine yakın olmak için Högmarsö'ye taşındılar. Oskar ve Albertina 1916'da vaftiz olduktan bir hafta sonra, Oskar, Högmarsö'de grup lideri olarak hizmete çağrıldı. Doğru inancı bulan pek çok kişi gibi, Oskar ve Albertina da yeni inançları nedeniyle eleştirilere maruz kaldılar. Yerel çiftçiler onlara süt satmayı reddetti, bu yüzden Oskar daha hoşgörülü bir çiftçiden süt almak için her gün kürek çekerek "fjord"un karşısına geçti.

Yine de sonraki yıllarda Högmarsö'deki Kili-se üyeliği, kısmen Albertina'nın güçlü tanıklığı ve ateşli görevlilik gayreti sayesinde arttı. Grup bir dal haline geldiğinde, Oskar dal başkanı olarak hizmete çağrıldı.

O Högmarsö dalının üyeleri, o adaya saygı duyuyorlardı. Burası onların Mormon Suları'ydı. Burası onların Fidyeye ile Kurtarıcıları hakkında bilgi edindikleri yeri.

Yıllar içinde, vaftiz antlaşmalarını yerine getirdikçe, Oskar ve Albertina İsa Mesih'in gücüyle değiştiler. Daha fazla antlaşma yapmak ve

make more covenants and receive their temple blessings. To obtain those blessings, they permanently emigrated from their home in Sweden to Salt Lake City in 1949. Oskar had served as the leader of the members on Högmarsö for 33 years.

The combination of nitroglycerin and kieselguhr made dynamite valuable; the combination of the gospel of Jesus Christ and His Church is beyond price. Oskar and Albertina heard about the restored gospel because a prophet of God had called, assigned, and sent missionaries to Sweden. By divine commission, missionaries taught the doctrine of Christ and by priesthood authority baptized Oskar and Albertina. As members, Oskar and Albertina continued learning, developing, and serving others. They became Latter-day Saints because they kept the covenants they made.

The Savior refers to The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints as “my church” because He commissioned it to accomplish His purposes—preaching His gospel, offering His ordinances and covenants, and making it possible for His power to justify and sanctify us. Without His Church, there is no authority, no preaching of revealed truths in His name, no ordinances or covenants, no manifestation of the power of godliness, no transformation into who God wants us to become, and God’s plan for His children is set at naught. The Church in this dispensation is integral to His plan.

I invite you to commit yourself more fully to the Savior, His gospel, and His Church. As you do so, you will find that the combination of the Savior’s gospel and His Church brings power into your life. This power is far greater than dynamite. It’ll shatter the rocks in your way, transform you into an inheritor in God’s kingdom. And you will be “filled with that joy which is unspeakable and full of glory.” In the name of Jesus Christ, amen.

tapınak kutsamalarını almak için can atıyorlardı. Bu kutsamaları elde etmek için 1949 yılında İsveç’teki evlerinden Salt Lake City’ye kalıcı olarak göç ettiler. Oskar 33 yıl boyunca Högmarsö’deki üyelerin lideri olarak hizmet etmişti.

Nitrogliserin ve kizelgur’un birleşimi dinamiti değerli hale getirdi; İsa Mesih’in sevindirici haberi ve O’nun Kilisesi’nin birleşimi ise paha biçilmezdir. Oskar ve Albertina, Tanrı’nın bir peygamberi görevlileri İsveç’te hizmete çağırdığı, görevlendirdiği ve oraya gönderdiği için iade edilmiş olan sevindirici haberi duydular. Görevliler ilahi bir emirle Mesih’in öğretisini öğrettiler ve rahiplik yetkisiyle Oskar ve Albertina’yı vaftiz ettiler. Oskar ve Albertina üye olarak öğrenmeye, gelişmeye ve başkalarına hizmet etmeye devam ettiler. Yaptıkları antlaşmaları yerine getirdikleri için Son Zaman Azizleri oldular.

Kurtarıcı, İsa Mesih’in Son Zaman Azizler Kilisesi’nden “bu benim kilisem” diye söz eder, çünkü onu kendi amaçlarını gerçekleştirerek için, yani sevindirici haberini vaaz etmek, kutsal törenlerini ve antlaşmalarını sunmak ve gücünün bizi aklamasını ve kutsallaştırmasını mümkün kılmak için görevlendirmiştir. O’nun Kilisesi olmadan yetki, O’nun adıyla vahyedilmiş hakikatlerin vaaz edilmesi, kutsal törenler ya da antlaşmalar, Tanrı olmanın gücünün tezahürü yoktur, Tanrı’nın olmamızı istediği kişiye dönüşüm olmaz ve Tanrı’nın çocukları için olan planı boşa çıkar. Bu düzenleme dönemindeki Kilise O’nun planının ayrılmaz bir parçasıdır.

Sizi, kendinizi Kurtarıcı’ya, O’nun sevindirici haberine ve Kilisesi’ne daha fazla adamaya davet ediyorum. Bunu yaptığınızda, Kurtarıcı’nın sevindirici haberi ile O’nun Kilisesi’nin birleşiminin hayatınıza güç kattığını göreceksiniz. Bu güç, dinamitten çok daha büyüktür. Yolunuza çıkan kayaları paramparça edecek, sizi Tanrı’nın krallığında bir mirasçıya dönüştürecektir. Ve siz, “ifade edilemeyecek yüce bir sevinçle [dolacaksınız].” İsa Mesih’in adıyla, amin.